

۱۷۱ _ ای کنیز عزیز الهی هر چند مصیبت فرزند فی الحقیقه بسیار جگر سوز است و فوق طاقت بشر و لکن انسان آگاه و بینا یقین میداند که فرزند از دست نرفته است بلکه از اینجهان بجهان دیگر شتافته و در جهان الهی او را خواهد یافت و آن وصلت ابدیست اما در اینجهان لابد بر فراق و شدة احتراق الحمد لله تو مؤمنی و توجه بملکوت ابدی داری و بجهان آسمانی معتقدی لهذا محزون مباش دلخون منشین ناله مکن فریاد و فغان منما زیرا اضطراب و بیقراری سبب تأثر روح او در جهان الهیست آن طفل عزیز از جهان پنهان بتو خطاب مینماید که ای مادر مهرپرور شکر خدا را که از آن قفس تنگ و تاریک رهائی یافتم و چون مرغان چمن بجهان الهی پرواز نمودم جهانی وسیع و نورانی و همواره سرور و شادمانی پس ای مادر نوحه منما و ناله مکن از گمگشتگان نیستم محو وفانی نشدم قالب جسمانی بگذاشتم و در اینجهان روحانی علم افراختم بعد از این فرقت وصلت اندر وصلت است مرا در آسمان ایزدی غرق انوار خواهی یافت *